

Читайте! Підписуйте!

Внесок, який є вядрукований в нинішнім числі „Діла“ про об'язчену на жите в сплуді в VII. воєнною позичкою в

Карпаті

Львів,
Руська 18.
I. пов.

мель до Польщі стане міждержавною справою і не може бути інше поладжене, як українська справа в Росії.

На таке поладжене справи зложить ся воля українського народу по обох боках кордону, який не допустить, щоб над ним далі панували другі народи.

„Народний мир“ Троцького.

БЕРН. (Ткб). „Daily News“ доносить з Петрограду 9. с. м.: В ширку Модерн, наповнений по береги, адала Троцький завіт з дотелерійної діяльності народного правительства. Він скавав Головною завачею краю по 8 місяцях револуції є мир. Щоби його осуянути, усунуно мішанське правительство і Керенського. Першим обовязком було предложене завішеня оружя на всх фронтах, щоби довести до мира на основі російської формули, по якій кожний народ має рішити плєбісцитом, до якої держави хоче належати. Большевики мали зразу мало приклонників, тепер стоить за ними ціла Росія з винком кадєтів, які називають себе партією національної свободи, а в дійсности є її ворогами. Бєсідник обговорив коротко відносини народного правительства до союзників та завважив: Керенський говорив з ними як слуга з паном, але тепер покажуть ся їм, що мають зносити ся з російським народним правительством на стопі рівноуправленя. З хвилею, коли ми почули ся на силах, вчинили ми мирові предложєня в імени російського народу. Заключено мир не дипломатичний, а народний.

Як заключено перемир'я?

БЕРЛІН (Ткб). Бюро Волафа доносить: Про перебіг переговорів в справі перемир'я на східнім фронті довідуємо ся таке:

На початку переговорів з російською делегацією, яка прибула на місце перебуваня Головного кватери начального вождя на сході показало ся при вимні повновластий, що по обох сторонах уповажняли вони тільки до переговорів в справі завішеня оружя, а ні в справі мира.

Російська делегація предложила умову що до загального перемир'я для усіх військ на всіх фронтах війни. На те ми не могли згодити ся, бо союзники Росії не були заступлені, ані не дали повновластий російським делегатам промовляти в їх імени. Ми згодились на те, що обмежимо ся тільки до заключєня завішеня оружя між союзними арміями і російським військом.

З російської сторони завважано притім, що завішенє оружя, яке мають ся заключити, повинно мати на меті безпосереднє розпочатє мирових переговорів, а саме в справі загального мира між всіма ведучими війну. Повновластники союзників принесли се з вдволенєм до відома. Мирових переговорів не можна було відразу розпочати вже тому, що обопідні повновластни не вистарчали.

На другий день засідань російські делегати подали нам до відома свої пропозиції в справі перемир'я. Ті услїва, як на їх військове положење, були дивно повисшені. Пр Росіяни домагає ся одоженя остроїв в рижській заливї, не предкладаючи зі своєї сторони у уненя війська в якій небудь точці фронту. Далі хотїли нам пропонувати, щоби через цілий час завішеня оружя, яке предиджували на 6 місяців, наші війська остали в стрелцьких ровях східного фронту. Навіть їх поміщенє в кватірах для відпочинку не мало бути дозволене. На такі услїва ми зовсім природно не могли згодити ся.

Одчак при сбговореню подробиць показало ся, що в усіх справах, з винкої одної, можна легко погодити ся.

Одинокою точкою, що до якої не осуянено згоди, була справа остроїв в рижській заливї, яких спорожненє є очевидно по за границя ми дискусї. Як легке було розумїнє, показало ся в хвилі, коли російські делегати заявили, що мусять зажадати дальших інструкцій з Петрограду і не маючи поважних труд осий, поділились ми що до условин 10 д-євного перемир'я, яке тепер наступило. В тім короткоречєнєвїм трактаті можна бачити добрий знак на будучє.

Конституція України.

СТОКГОЛЬМ (Прєс. Бюро УПР). Профєсор Грушевський оголошує проєкт української конституції. На основі того проєкту Україна як демократична рєпублика має входити в склад російської федеративної рєпублики. Найвища власть в українській рєпублиці буде належати до українського народу і народів, що заселяють українські області. До компетенції федеративних центральных органів належати муть: відносини до зграничних держав, торговельні договори, дипломатичне заступство, рішенє про війну і мир, верховний провід воєнної сили підчас війни, означєнє міри, ваги, грошової системи, мита, постанови про поштову, телеграфічну, залізничну і водну комунікацію.

Українські установчі збори мають числїти около 400 членів. Предидатель тих зборів стане рівночасно першим президентом української рєпублики.

Скандал!

До недівної нашої статї під сим заголовком одержали ми ще отсю замітку з Грушевцова:

Окупаційні власти ще й сим способом підпомагають в тутєшнім повіті (Губєшів, холмської губернії) посереду русифікацію, що по завдїдїи по всіх без винку школах польську науку. Управителєм шкільництва є незалежний поє польський інспектор, який лиш тільки має спільного з окуп. властями, що на першого пєбирає з ц. к. каси кількадесят-сячнї „зачєтї“ на платні для учителів та інші видатки.

Населєнє грушевського повіту є чисто українське, з значним проєнтом католиків, полїшєнєх уніятів, у яких свідомість національна ноки ще вища. Проєнт латинників збільшив ся рєлативно наслідком виселєня православного на єленя в глибину Росії. Та все є тут поважнє число громад, в яких православнє населєнє лишило ся. Окупаційні власти повваодили і в тих селах польські школи так що люди не маючи иншого виходу, учать потайки врів-тно діти в „руських“, себто російських книжок бо на існуванє українських нема кому їм увагу звернути.

НОВИНКИ

Львів, 11. грудня 1917.

— „Українських ур динїв не треба, бо Українці пишуть подани по польськи“ — таку відповідь одержав один з українських подів від Полька, директора одної з воєнних центральных господарських на своє д маганє щоби даний уряд дав ванатє тажж українським силам урядничим і канцелярїям. Хотячи наєшгї раз зробити порядок із таким шдїдничєм національного добра, рішились наша рєдакція б з огляду на особи і чинї“ оголошувати прилюдно списи „українських“ громадян котрі шурають ся рїдної мого в перекїсї з публичними урядами. З дуже — на жаль — сбилного матеріалу, який маємо в сїй сумній області до розпоряджостї,

вибираємо нинї на перший раз спис „пишучих по польськи“ петєнтів до Централї для відбудови краю. Ось сей спис: о. Володимир Бачинський, Ходновичі, Перемишль; о. Андрій Прухницький, „олєбан“, Лєшки завязані; о. Юстин Гаврисевич, Чагірів; о. Березовський, Ігумен Василів, Жовква; о. Едвард Косоновський, Чолгани; о. Микола Стяткевич, Зарудє; д-р Зеновій Левицький, дир. шпиталю, Коломия; Ст. Дрогомирський, радник суду, Станиславів.— За сим списом підуть дальші.

— Що дієть ся в українських селах. Пишуть нам із Сєрафинців (п. Городевка): Військо покликало у свої ряди всіх жителів нашого села, бо у нас люди як зроджені до окопів—кожний висиский, широкіх плєчї звичайно як рїд давних козаків, тому то пішли всі у бїй; одні вже наложили головою, відзначєні медалями всякого рода, як напр. Атаманюк, котрий удекерований був всякими медалями, між инш. і золотою, другі ще берють ся по всіх фронтах Європи. В селі лишились лиш старї з жинцтвом та тепер повернувшї інвалїди і ті останні не забувають, що на них лежить тепер обовязок насти поміч потребуємим та стояти на сторожі діляючих ся безправств. Оже відновив ся у нас тов. „Сільський Господар“, котрий тепер як раз має великі завачі поконтати, що й робить. Здумуємо також, щоб не готувати бїльше жидів своїм грошем, заложити „Спільку мішаних товарів“ і складаєм удїли по 10 К. і вже маємо навіть дуже поважну суму, але біда тільки, що не маємо жєрел, звідки би товар доставати до склепу, над сим ще подумати треба. При економїчній роботі не забуваємо тепер і про національну політику. Дня 2 с. м. зїшло ся село на завіт тамучих людей, щоб запротєстувати торжєственно проти прилучєня Східної Галичини до плянєваної Польщі і узвалидо отсі резолюції: Село Сєрафинці в Гожанка протєстувє торжєственно і рішучо проти прилучєня Східної Галичини, яка споконвіку є українською землею, до Польщі, яка є нашим національним ворогом, незомість жадаємо від правительства за нашу протилу крєв утворєня осїбної української автономної провінції під свєнтром Габсбургів. Жадєємо отже самоозначєня. Сей протєст в підписани, а зарзом пєтицію пєслано до президента міністрів д-ра Зайдлера через посла д-ра Окунєвського. При тїй нагоді п. Василь Курганєвич зібрав на „Волинській школі“ 41 К 33 сот.

— Рїздвнї дарунки для жовнїрів і УСС. Ми одержали таку відзєву до поміщеня: В недодї засїдемо до свєтлої аєчєри... правда не шєдрї-скувої, воєнної і не побачимо пєбїч себе наших братів, мужів, батьків, дорогих любих нашому серцю. Одні у сїру землю героїські поклали голови, — за них змовимо „Огчє наш“, другі „лічуть в неволї днї і лїта“ — тим хоч вістку пішем бо бїльше кордон не позавляє. Третї в супроводї гуку пушок в ровях стрїльцьких витати муть „Предвїчного Бога“ і гадкою полинуть у „тихий мильий рай“ у ту хїлнату, де колись то з нами засїдали до стола у свєтлий вєчїр. Нам тужно буде за ними, хоч з нами ще остали наші матери, сестри, донї, наші посєстри. А їм? Як дорогого буде їм у сїю хвїлю кожда вістка із рїдного краю, як любою кожда й найменша дрібничка, про яку знати-муть, що кілька днїв тому держала її в руках дорога їм особа. І ми без сумнїю пам'ятати будемо про них. Та чи про всі? Чи всі мають такуж, що згадають їх у сей роковий день, чи всі мають такуж, що будуть мали спрємому у сей свєтлий вєчїр згадати їх хоч малєю дрібничкою, пілати їм щось, що нагадувало би рїдну хату? А прєцинь всі вони дороги нам, всі без винку. І ті, що спорідненї чи посвєчєні з нами і ті що тільки знакомї нам і ті яких ми зовсім не знаємо, про яких ніколи не чули. Ми ж діти одної України, у нас одна мета, одно бажанє. Тому свєтним обовязком усіх нас пам'ятати про них, а в першій мїрі протєх, що не в герожанський обовязку, а самї добровільно пішли у бїй, щоби воскресити давню Запорожську славу, — про славних наших Сєчових стрїльць, що вже четєртний свєтлий вєчїр обходити муть далеко від своїх рєдин. А й про тих не смїємо забути, що лічать ся у шантажах і ран, які понесли в оборонї вітчизни. І те хвїлі днєми стають а днї довгими роками. І те дрібничка, малий дарунок в день Христового Рїздва бїльшу зробить радїсь чин иншим часом не знати як великий дар. Зробїм їм, дорогим нашим братам воєнкам сїю присїмність, даймо їм доказ, що не забуваємо про них. Укр. жін. чий комїтєт помочи для ранєних жовнїрів і УСС. постає собі в завачє вислати нашим стрїльцям та недужим по шамгалдах не-

Втрати Австрії супроти втрат Угорщини

ВІДЕНЬ (Трив. тел.) На однім з послїдних засідань Палати посїв предєта ім. пос. Єжабек (єрст-суп. Німєць) інтерєсє вивисєнє проєнтовоє втрат обох половин монархї. Оже в крїєвних втратах припадає на спільну армію 33 прц., на австрійську крєаву оборону 44 прц., на угорську крєаву оборону 23 прц. Воєнних бранців припадає на спільну армію 23 прц., на австрійську крєаву оборону 15 прц., а на угорську 30 прц. На австрійське загальнє озолченє припадає крїєвних втрат 3 прц., на угорське 5 прц. „Не мож-а отже — кінчить пос. Єжабек — уважати ті чи да ва доказ надївичайної хоробрости угорської армії, коли число бранців є бїльше від числа австрійських бранців“.

З загального числа людяности Австро Угорщини припадає на Австрію 60 прц., на Угорщину 40 прц.

Брусалим в руках Англїц в.

АМСТЕРДАМ (Ткб). „Central News“ доносить що Бєнар Льєв подає до відома в Палатї громад, що Брусалим пїдавав ся.

Країна пора

Ц. в. Австрійського військового фонду для вдів і сиріт у Львові, Словацького 16.

величкі дарунки на Різдво, а до всіх звертаємося з проською о поміч. Підпоможіть нас, дайте нам спромому вислати Вашим братам, батькам, синам святочний дарунок. Пришліть хто гроші, хто припаси живности, муку, коупи, хліб, пшеницю, мід, мак, овочі, бо хочемо нашим стрільцям зладити святу вечеру. А коли наші дорогі недужі, завдяки Вашій жертволюбности засядуть до спільного стола, — тоді кожний з них із серця пішле Вам сердечне „Спасибіг“, за те, що Ви поминули їх. Гроші прошу слати під адресою „Дністер“, „Святочні Дарунки“ ч. 9880. Датки в натураліях слати на адресу Український жіночий Комітет, Руська ч. 3 — Софія Олесницька, підприємелька; Ір Лежогубська, вилар; Ст. Горбачевська, скарбник.

— Пригада в справі державної підмоги для сиріт. Отсим понгадуємо, що державну підмогу за І квартал 1918 зробиємо тільки для тих сиріт, яких викази озержимо від урядів парохіяльних львівської арце архієпіскопальше до подолання грудня с. р. Ходить іменню о такі діти понизше 14-року жнтя, що в наслідок воєнних подій страждали обоіх, або одно з родичів (опікунів), не побиряють військового причинку, не мають з чого жнтя і є задні на чужу ласку. Як-що в деяких громадах найдуться діти, котрі осиротіли вправді ще перед війною, однак наслідком воєнних відносин попали в цюву нужду, то й таких треба помістити в списі. У виказах треба докладно подати: імя і призвище сироти, дату її уродження, імена обоіх родичів, де перебувають, аглядно дату і причину їх смерті та маєтковий стає. Такі викази звольть надіслати всі без винімку уряди парохіяльні, бо на 1918 рік маємо арреджонити ц. к. намісничеству новий еліборат на основі тепершнього стану сирітства в архієпархії. — За Український епархіальний Комітет оліам над воєнними сиротами* у Львові (вул. Домініканська ч. 11.) о. В. Лишняк.

— Замкчанє силепів у Львові. Дирекція поліції в порозумінню з управою міста у Львові арреджує, щоб львівські склепи до 15 с. м. замикано о год. 6. а після 15. до лат. різдвяних свят о год. 7 вечером. Склепи з предметами поживи будуть замикані шо йно о год. 8. вечером.

— Концерт в честь Тараса Шевченка устроює дїтвора української народної школи УСС в Устикузі на Волині в неділю 16. с. м. Програма: 1. Імя; 2. Промова (виголосить ученик III кл.); 3. Де Дніпро наші котить хвилі* — хор; 4. С. Ч. дній: „Д-тм волинських шкіл“ — декл; 5. Вежі трійкові — виконають ученики I к.; 6. „Розвивай са ти високий дубе“ — хор; 7. М. Підгіряка: „Україна я маленька“ — декл; 8. Вразі рушниками виконають учениці II кл; 9. О. Кобець: „Од синього Дону...“ — декламація; 10. Вінок на могилу Тараса Шевченка* — сценічний образ.

— Вуглєві карти у Львові. Міський уряд господарський подає до загального відома, що контрольні карти продає вуглє для мешканців дільниць I, II III і IV вистали вже дорчені пп. властителям домів ікляно з загальними легітиміцїями поживи. Визанє тих легітиміцїй для мешканців дільниць V і VI буде переванє до кінца бжучого тижня. Мешканці чотирох перших дільниць мають отже спромому реалізованя своїх вуглєвих карт контрольних у районних складах, викананих в оловісті в дня 26 XI. 1917. ч. 144.300. Аби уможливити також мешканцям дільниць V і VI побір належних скількоств вуглє на бжучий тижнє заржажуєть ся виніково, що в обох тих дільницях оловні властители районних вуглєвих складів видавати по ціл ц. соти аглядно по I ціл соти. вуглє за спільнєм цілїх нахадячих ся же в руках мешканців тих дільниць неважних вже легітиміцїй червоних аглядно голубих в попереднього місяца.

— В Хедореві вїобудеть ся дня 20. с. м. (четвер) о год. 12. в полуанє в парохіяльнї домї по содське справозданє послє д-ра Льонтина Целевського і рідн Льва Левницького. П вїтома організація арпрошує на него всіх організаторів громадських та якнайширші круги українського населєня повіту. — За організацію о. І. Виницький.

— Обванєченє в воєнній позичці полягє в тїм, шо підписчик замість готєки обезпечує собі на випадок дожитя або родинї на виладок часної шої смерті облігації воєнної позички. Ся форма підписки воєнної позички для підписчика найкориснійша через те, шо підписчик за малу щорічну премію мєже забезпечити собі високу суму в обліг-ших воєнної позички і д. я держави найвигіднійша вона через те, шо як найширші

круги населєня за малу щорічну премію можуть брати участь в підписанню високої суми воєнної позички. Таким чином обезпечєне в воєнній позичці се найбільша льокція капіталу. Вправді корисно і в інших товариствах обезпечуватись та найкориснійші умови обезпечєня має тільки ц. к. австрійський військовий фонд вдів і сиріт. Всякі інформації уділює Товариство в Красім Бюрі для Східної Галичини (Відділ воєнних обезпечєнє) у Львові, ул. Словацького 16.

354 В 4-3

ПОМЕРЛИ:

Стефан Сачула, абітурієнт укр. гімназії в Перемишлі, умер по довгій грудній недугі в 22. році жнтя в Дмитровичах. Визначав ся гарним характером, ідейним жатєм і особливою любовю до народу. Призанє за се виванло ся в громадній участі люлій на похоронї. На сім місци складаєть ся сердечну подяку Влр. ос. совітничковї Па ічинському, Кушчїреви, Броньському, Прокураторовї і Трохимчуковї о. Т. Савула і Боблакї.

Складайте жертви на Народний фонд!

Датки належить відіслати під адресою: Красий Союз Кредитвий у Львові, Ринок ч. 10. на вкладкову книжочку ч. 5.000 (пять тисяч) з депіскою: На Народний фонд.

З Самбора.

Нам пишуть: День 8. грудня 1917. був для Українців повіту самбірського днем справдішого духового підєму серед злиднів, які переживаємо. Того дня о год. 8.30 рано зібрались чи слєнно інтелігенція світська і духовна, мішани і сєліяни в церкві самбірській, де о. декан Рабій вїправив в послужєню діячів Службу Божу за душу бл. п. д-ра Егєна Олесницького. До ланхиди по Службі Божій стануло 9 святих кїл, о год. 10 саяя „Української Ризниці“ за повнилась битком, так шо присутні не могочи помістити ся на салї, оставали в прибічних комнатах та коридорєх. Зїшлись на наради над звітном посольським о Стефана Онїшкевича. Учасників було найменше 500. Наради отворив короткою промовою організатор о. В. Петрик, витяючи вібраних та о. посла Онїшкевича. До президії поканано д-ра Андрія Чайковського як предіданка, о. Дмитра Гординського — Кульчиць і Якова Пеншєвича, господаря з Торчиньч, як заступників предіданка а пп. Тадея, Залєського і Кабарєвського, як секретарів.

До голосу прийшов о. посол Онїшкевич Бєсіданк в двугодинним рефератї представив роботу послє за час війни, говорив широко про місію, яку спєвнїла Головна Українська Рада, а вкінци Українська Парламентарна Рєпрєзєнтація, про поміч, яку несєно збігцям і виселєнцям в Гімїді, Вольфєрбу і Хоценї, та невинно інтернованим в Тєлєргєф, про заходи зміни законів на користь українського населєня, як підєшка причин кїл воєнних, причин кїл для виселєнцїв, скасованє військових судів для цивільного населєня, арверненє судів присягди і інших. З черги перейшов на поле економічне. Розказав про центрау для вїбудови Галичини і її заданї та роботу в нїй прибічної ради, в склад якї входило 12 Українців, а між иншими і о. посол.

По рефератї вивязалась широка дискусія, в якій забирали голос о. Вл. Петрик, о. Дмитро Гординський, п. радник Б. режанський, Антїн Тоганьчин і инші.

На вносєчє о. Петрика ухвалєно слідуючі рєзольуції: а) в протєстом проти прилучєня Східної Галичини і впагалї якої небадь частини української землі до польської держави; б) в домагаєм утворєня в Австрїї окремої української провинції в Східній Галичинї і північно-зхідної Буковини; в) в домагаєм передачі адміністративної власти в Східній Галичинї в руки українських урядників; г) в домагаєм утворєня окремої Централї для вїбудови Східної Галичини та посєлєнчї укрїнє сєї Централї в українськї руки; д) в домагаєм уручєнєня народно-го шкільництва, рєкламованя українського народ

них учителїв, іменованя в кожній сїдїно галицькїм повіті шкільного інспектора України; б) в домагаєм вїторизації „Сільського Господаря“; в) в домагаєм заснованя українського унівєрситєту у Львові; г) в домагаєм здержаня рєкламїцїй в Східній Галичинї, фактичної вїбудови коштом держави, виплати чинитяб воєнних, до старчуваня дєрєва і вуглє на опал, установаєня цїлї максималїных на дєрєво; з) в заявою подєки за труди для о. посла Онїшкевича та вказаня „voitum“ довірєя о. пословї в Українській Парламентарній Рєпрєзєнтації. Всї рєзольуції прийнято одностєсно, а послєдну серед бурливих оплєскїв.

На вносєчє о. Гординського ухвалєно ще двї рєзольуції: 1) в домагаєм рєкламованя українців ремісників потрібних до вїбудови; 2) в домагаєм придїлованя до работ пільних партій жовнірїа, спосібних до господарської праці, а не ганлярїа та торговлї, які на господарствї не розуміють ся.

Голосу уділив предісавєль п. д-р Степанови Баранови, прибувшому шо-йно зі Львова. П. д-р Баран обговорив основно земєлєне питанє, популярно на примїрах в Новій Зеландї та Росїї представив розв'язку того питаня — а наконєць поставив рєзольуцію, яку рївнож одностєсно ухвалєно: Визнєсть ся укр. парл. Рєпр., шоби доложила всіх снл, шоби на порядок нарад в парламентї прийшла справа земєлїних реформ, і шоби при вигодї снх реформ рєрєрєла найважнійше домагаєм українського народу в Галичинї, себто вигує більшої земєлїної власности і передачу асєї управної землї, виключно в руки місєвого українського населєня, котрє особисто на землї працює.

По рефератї д-ра Барана о. Петрик іменєм організації подякував референтам та подєвє учасникам нарад до відома, шо з Гапаранди прийшла звістка від д-ра Стахурї про його поворот в Самбірщину. Нарід стоячи вислухав сю радїсну звістку і рївно оазївно повитати свого любїмця в днї повороту. О год. 3½ пополудни закїнчили д-р Чайковський наради подякувавши присутним за участь та горячим аделєм до невинної праці на усіх полях. Десятки учасників по нарадах інформувало ся у о. посла ще в своїх особистих справах. — Учасник.

Над Півною

Урядово оголошують у воєнним звідомленню в 10 грудня:

В дельті Півни угорські війська гонведів вбудили в наступї італїйський мостовий причлєк Сїле на схід від Капо Сїле і взяли над 200 бранців.

ОПОВІСТКИ.

Середа, 12. грудня 1917.

Намі: греко-кат. Парамома фіа. — римо-кат. Александр.

Звїтра: греко-кат.: Андрія ка. — римо-кат.: Лукї і От.

Кредитвий Союз Кредитвий, стоваришенє зарєстрованє з обмеженою порукою у Львові, ринок ч. 10. подає до відомости, шо від 1. сїчня 1918 буде платити від вкладок до обороту 3½%.

Оголошенє.

НАДЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Господарської Сїлки для збуту худоби стоваришеня з обмеж. порукою в РІПЧИЦЯХ повіт Дрогобич, пошта Медичнічї,

вїдбудуть ся дня 23. с. г. грудня 1917 р. в комнатах читальні „Просвіта“ в Рїпчицях о год. 2. по полудни, в слідуючим порядку:

1. Звіт Управлє Сїлки за 1917 рік.
2. Вїбр Дирекції.
3. Вїбр Ради надзирачой.
4. Вносєчї членів.

Кольоби на зборах не хякло ся статутом приписанє число членів, вїдбудуть ся того самого дня другї збори о годинї 3. по полудни при кожній числї членів.

Рїпчиць, 8. грудня 1917 р.

Петро Осередчує вєст. голови Ради надз.

За малий гріш

можна

забезпечити будучність свою і своєї родини, а заравом причинити оя до скорого, побідного авключеня війни через обезпечене на случай смерти і дожити в VII. военній позичці

В Ц. К. австрійськiм військовiм фондi для вдiв i сирiт

у Львовi, ул. Словацького 16, партер.

Обезпечити оя може кождий мущина або жiнка, військовий або цивiльний в вiцi вiд лiт 15 до 60 на протяг 9 до 20 лiт.

До висоти **5000 К.** без лiкарських оглядин.

Обезпечене виконує на основi умови з ц. к. Фондом ц. к. уприв. Товариство обезпечень австр. „ФЕНІКО“ у Вiднi.

Уоїх пояснень удiляє радо і безплатно Бiуро ц. к. Фонду для вдiв i сирiт (Вiддiл обезпечень) у Львовi, Словацького 16.

395 31-45

ТЮТЮН годi добути, а курати хоче ся; тому поручаю знаменитий „Ex-kate“ так званий „Табакон“, пробний пакет коштує 10 сот. Виключне заступство у перфумерi! Львiв, Синстусна ч. 7. 495 5-10

Інтелiгентна статочна жiнка потрібна сейчас до вярду дому. Заввє сiльського домашнього господарства кощичи. Зголошена до Уряду парохiяльного в Залiвнi м. Рогатин. 487 3-6

ПЕЧІ І КУХНІ КАФЛЕВІ
новi ставкi, старi направила, скоро і дешево.
МИХАИЛО ГАЛІБЕН
Майстер кафлярський Львiв, Городецька 10. 390 16-7

купуйте і замовляйте **КАЛЕНДАРЦЬ „РУСАЛКА“ на 1918 рік.**
Цiна 40 сот. (з першою 45 сот.)
(16 шт. К 4, 25 шт. К 9, 5 шт. К 10. вже оплатно).
В красній оправі як нотес н 120.
Замовленi приймає і вистає по одержаню готiвки
А ОНПШ, Львiв, Надецька 4.
371Б 14 25

- Переробляє капелюхи -
також **футрянi**
М. ТОПОЛЬНИЦЬКА
Львiв, вул. Капелрника ч. 1.
(над лiткою Миколиша). 5-10
214
Замовлена з провинцiї приймає і скоро виконує!

Одине українське
Тов. взаїмних обезпечень на житє і ренту
II. **„КАРПАТІЯ“** 45-7
Почесний президент Його Ексцелленцiї граф Шептицький.
Товариство оперте на взаїмности, а через не ує
вискри припадають самим членам.
Ручить вже по трех лiтах неоспоримiсть і взаїм-
палiсть обезпеченя.
Празнає по трех лiтах право викупу, а також
вже по трех лiтах удiлює позички из вiдсотка
вiдсотка.
У всiх справах звертати ся на адресу
Львiв, — вулиця Руська ч. 18
Години урядовi: вiд 8. до 2.

Вiдтяти і пiслати на адресу: **„КАРПАТІЯ“** Товариство взаїмних обезпечень на житє і ренту в Львовi, ул. Руська ч. 18.

Мiсце зголошення:

Число внеску: _____ Число полiсн: _____

ВНЕСОК на обезпечене вобной позички в „КАРПАТІЇ“.

I. а) Імя і назвiско особи, що має обезпечити ся? б) Сi авна? в) Точна адреса? г) Коли і де роджена?	а) _____ б) _____ в) _____ г) _____
II. а) Чи особа, що має обезпечити ся, востiм здорова? б) Які недуги перебула протягом послiдних 10 лiт? в) На яку недугу хорує тепер? (недуга або оваїчесь). г) У котрого лiкаря або в котрiм шпиталi тепер лiчать ся? д) Чи були в єї роки случаи сухiт , або инших дiлчних згладно згарад недуг?	а) _____ б) _____ в) _____ г) _____ д) _____
III. На яку суму обезпечуєт ся?	_____ ном. варт. VII австрiйської 5%,-вої, вiдної вiд оподаткованн амортизацiйної позички.
IV. а) По вiльких лiтах має ся безумовно перестати платити премiї? По 1, 20, чи 25 лiтах? б) Я, має ся платити премiї почавши вiд другого року обезпеченя? рiчно, пiврiчно, чи чвертьрiчно?	а) _____ б) _____ (1/2, 1/4) рiчно.
V. Чи не вiдвiсно внеску на житєе обезпечене особи, що має обезпечити ся? коли і в якiй Товариствi?	_____
VI. Чи обезпечена особа повинь вiйськоу службу: а) у внутрi краю? б) в стацiї обiцтвi? в) на фронтi, в операцiйних теренiх при армiї в полi? г) в тiм характерi служб вiд? д) при якiм родi оружя?	а) _____ б) _____ в) _____ г) _____ д) _____

Як задовiд є вимено вквоту К _____ Полiсу викупить Пан _____
1. Свєрдивую своiє вiдiском, що на вiставленi мєй питаня вiдповiдiє и основно і правдиво. 2. Вiдомо менi, що обезпечене є не затимна в службу податк неправдивих даних про стан здоровья обезпеченого. 3. Успiшн обезпеченя, і к такоє дозволяючi додатковi услiвн обезпеченя можливої позички и прадая до вiдожа.
Пiдпис особя, яка має обезпечити ся: _____ днiя _____ 191 _____
Пiдпис обезпечуючого: _____
Пiдпис заступника Товариства: _____